

лѣтетъ една слѣдъ друга съ неисказана бързина, прѣскатъ нагорѣ ситенъ дъждъ, отъ който става единъ бѣлъ и росенъ облакъ. Дѣски ти, на които стоахми, непрестайно се тресеа. Азъ станахъ виръ-вода отъ росните капчици, мълчахъ, гледахъ и слушахъ разнитѣ гласове на вълнити: единъ концертъ, който реве и заглушава душата! Едно явление наистина величествено! Въображение то ми одушевляваше хладната стихия, даваше ѝ чувство и гласъ: тя ми обаждаше нѣшто неисказано! Повече отъ единъ часъ стоахми въ галерията; нъ това врѣме ми се видѣ като една минута. Кога се връштахми пакъ прѣзъ Рейнъ, видѣхми безбройни дъги, които ставаха отъ слънчовити лучи въ водний прахъ; то бѣше едно прѣхубаво и великолѣпно зрѣлиште. Слѣдъ силнитѣ движения, што усѣтихъ въ душата си, трѣбоваше да си отдѣхна. Съднахъ на Цюрихскій брѣгъ и тихо разгледовахъ картина та на скокъ тѣ съ околността му. Камената стѣна, отъ коята скача Рейнъ, има около седемдесетъ и петъ лакти височина. Въ срѣдата, дѣто пада скокъ тѣ издигатъ се двѣ скали или два много голѣми камена, отъ които единий, ако и да го удретъ вълнитѣ и да се мѣчатъ да го искрѣтетъ стои безъ да се поклати; а другий, зашто го крѣти водата, едва се държи на основание то си. На отвѣдний стрѣменъ брѣгъ се виждаха: една стара твърдина, една црква, колиби, лозя и дрѣвета; всичко това заедно правеше единъ много пршатенъ изгледъ. *(Изъ път. на Карамзина.)*

НОШТЪ НА ВЕЗУВИА.

Азъ се качихъ на единъ добръ конь, а водачъ тѣ ми въсѣдна единъ оселъ и трѣгнахми да вървимъ прѣзъ лозята, съ които са пълни полици на Везувиа. По-нататкъ се показа сива и навѣсена пустинна, която е била нѣкога морие отъ лава. Конь тѣ ми ходеше по старитѣ постелки отъ огнѣни потоци. Слѣдъ два часа пътъ стигнахми на едно малко зеленоравниште, което се намира посрѣдъ една тиха планинска пустинна. Азъ неможахъ да се нагледамъ на хубавата панорама, която се показва отъ таа височина. Една прѣхубава поляна, която бѣше озарена съ шипкова и златна вечерна лъсавина, простираше се подъ насъ, като рай, ограденъ отъ всички страни съ планини, които правеха разнovidни сѣнки. Усмихнати пътеки се виждаха между лаврови и миртови градини.